

prima instanță, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
judecători: S. Suvac
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Minciuna, A. Danilov, L. Popova

dosarul nr. 2ra-1266/2017

ÎNCHEIERE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Iuliana Oprea, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Anatoli Povorozniuc și de avocatul acestuia Sandu Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Povorozniuc și Ludmila Rusnac împotriva lui Anatoli Povorozniuc cu privire la evacuarea forțată din apartament și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de către Anatoli Povorozniuc, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2016 reclamanții Maria Povorozniuc și Ludmila Rusnac au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatoli Povorozniuc cu privire la evacuarea forțată.

În motivarea cererii au invocat, că dețin dreptul de proprietate asupra ap 142, situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 2, în acest imobil locuiesc reclamanții și pârâtul din anul 1988.

Prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1206 din 28 februarie 2015, pârâtul Anatoli Povorozniuc i-a înstrăinat Ludmillei Rusnac cota-parte din imobilul cu nr. cadastral 0100312.146.146 a cărui drept îl deținea, în urma participării la privatizarea acestui imobil.

Susțin reclamanții, că de nenumărate ori au solicitat pe cale amiabilă eliberarea apartamentului de către pârât, însă până la momentul actual Anatoli Povorozniuc continuă să locuiască în apartament, creând obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra imobilului.

În temeiul art. 315, 316 Cod civil, art. 46 din Constituția Republicii Moldova, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, solicită reclamanții evacuarea

forțată a pârâtului Anatoli Povorozniuc din apartamentul nr. 142, situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 2, cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 100 lei pentru fiecare.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 05 iulie 2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a dispus evacuarea silită a lui Anatoli Povorozniuc din ap. 142, situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 2, și s-a încasat din contul acestuia în beneficiul Mariei Povorozniuc și Ludmillei Rusnac a câte 1200 lei pentru fiecare cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și 100 lei cheltuieli pentru taxa de stat.

În rest, pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Anatoli Povorozniuc, fiind menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 05 iulie 2016.

La 27 aprilie 2017 Anatoli Povorozniuc și avocatul acestuia Sandu Serghei au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a indicat că, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare au fost adoptate cu încălcarea normelor de drept material, instanțele de judecată a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează recurentul că au fost încălcate prevederile art. 102 Cod de procedură civilă, astfel examinând cauza în lipsa sa instanțele ierarhic inferioare i-au îngădit dreptul la un proces echitabil, dreptul de a prezenta probe.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 01 martie 2017, prin urmare recursul depus la 27 aprilie 2017 este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432, alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la

încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de recurentul Anatoli Povorozniuc și avocatul acestuia Sandu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Cu referire la argumentul recurentului precum că au fost încălcate prevederile art. 102 Cod de procedură civilă, și anume că cauza a fost examinată în lipsa sa, instanța de apel i-a îngrădit dreptul la un proces echitabil, instanța de recurs menționează că este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432, alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de recurentul Anatoli Povorozniuc și

avocatul acestuia Sandu Serghei.

În conformitate cu art. art. 433, lit. a), 440, alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către recurentul Anatoli Povorozniuc și avocatul acestuia Sandu Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat